

Deklaracja o wspólnych zdolnościach obronnych przyjęta przez szefów państw i rządów na szczycie NATO w Chicago

1. Jako przywódcy Sojuszu jesteśmy zdecydowani zapewnić, by NATO zachowało i rozwijało zdolności niezbędne do wykonywania jego zasadniczych zadań kolektywnej obrony, zarządzania kryzysowego i wspólnego bezpieczeństwa - i w ten sposób odgrywało zasadniczą rolę w promowaniu bezpieczeństwa w świecie. Musimy sprostać tej odpowiedzialności mając do czynienia z ostrym kryzysem finansowym i reagując na ewoluujące wyzwania geostrategiczne. NATO pozwala nam osiągnąć większe bezpieczeństwo niż jakikolwiek z członków Sojuszu byłby sobie w stanie zapewnić działając samodzielnie. Potwierdzamy niesłabnące znaczenie silnej więzi transatlantyckiej oraz sojuszniczej solidarności, jak też wagę wspólnego dzielenia się odpowiedzialnością, rolami i ryzykami dla sprostania wyzwaniom, w obliczu których wspólnie stoją sojusznicy północnoamerykańscy i europejscy. Doceniamy znaczenie silniejszej i bardziej sprawnej europejskiej obrony i witamy z uznaniem wysiłki Unii Europejskiej na rzecz wzmacniania jej zdolności radzenia sobie ze wspólnymi wyzwaniami w dziedzinie bezpieczeństwa. Wysiłki te same w sobie są ważnym wkładem w więź transatlantycką.

2. Siłę NATO zawsze stanowiły wojska Sojuszu - ich wyszkolenie, interoperacyjność i doświadczenie - zblokowane razem i kierowane przez naszą zintegrowaną strukturę dowodzenia. Sukcesy naszych wojsk w Libii, Afganistanie, na Bałkanach i w zwalczaniu piractwa żywo ilustrują, że NATO pozostaje nieprześcignione w swej zdolności wysyłania i utrzymywania siły zbrojnej w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludności naszych państw oraz przyczynienia się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

3. Sukces ten jest rezultatem ponad sześciu dziesięcioleci ścisłej współpracy obronnej. Pracując wspólnie w ramach NATO mamy większą zdolność zapewnienia bezpieczeństwa naszym obywatelom - i realizowania tego znacznie bardziej skutecznie i wydajnie - niż byłoby to możliwe w działaniu samodzielnym.

4. Osiągnęliśmy już konkretny postęp od czasu naszego ostatniego szczytu w Lizbonie i przyjęcia tam nowej Koncepcji Strategicznej w zapewnieniu, by NATO miało takie zdolności, jakich potrzebuje dla obrony naszych obywateli, prowadzenia operacji zarządzania kryzysowego oraz wzmacniania wspólnego bezpieczeństwa. Wśród innych ważnych przedsięwzięć:

- Dziś ogłosiliśmy tymczasową zdolność obrony przed pociskami kierowanymi jako wstępny krok do stworzenia systemu obrony przeciwrakietowej NATO, który będzie chronił całość europejskich terytoriów, ludności i sił NATO przed wzrastającym zagrożeniem, jakie stanowi rozpowszechnianie pocisków balistycznych, opartego o zasady niepodzielności bezpieczeństwa sojuszników i solidarności NATO, równego dzielenia się ryzykami i obciążeniami, uwzględniania poziomu zagrożenia, dostępności i technicznej wykonalności.
- Rozmieszczamy wysoce zaawansowany technicznie system Sojuszniczego Nadzorowania Terenu, by nasze wojska mogły lepiej i bezpieczniej wykonywać misje, jakie im zlecamy; w tej sferze pewna liczba sojuszników podjęła ważną inicjatywę na rzecz dalej idącego ulepszenia Wspólnego Wywiadu, Nadzoru i Rozpoznania.

- Rozszerzyliśmy naszą misję strzeżenia przestrzeni powietrznej w państwach bałtyckich. Misja ta i inne przedsięwzięcia Sojuszu w dziedzinie strzeżenia przestrzeni powietrznej w Europie, w których sojusznicy współpracują dla zapewnienia bezpieczeństwa i reasekuracji, są widomymi znakami solidarności Sojuszu.
- Wprowadzamy nową, elastyczniejszą i bardziej skuteczną strukturę dowodzenia.
- Rejestrujemy stały postęp w rozwijaniu pewnej liczby zdolności, którym przypisaliśmy w Lizbonie krytyczne znaczenie dla pomyślnego przeprowadzania naszych operacji, w tym ulepszania naszej obrony przed cyberatakami, rozbudowywania NATO-wskiego systemu powietrznego dowodzenia i kontroli oraz ulepszania naszych możliwości w Afganistanie w dziedzinie wymiany danych uzyskanych przez wywiad, nadzór i rozpoznanie oraz unieszkodliwiania improwizowanych pułapek minowych.

5. W świetle tego postępu z przekonaniem postawiliśmy sobie cel sił NATO 2020: nowoczesnych, ściśle połączonych sił, wyposażonych, szkolonych, ćwiczonych i dowodzonych tak, by mogły działać wspólnie i z partnerami w dowolnym środowisku.

6. Zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia tego celu będzie miało ulepszenie sposobów rozwijania i dostarczania zdolności, jakich wymagają nasze misje. W uzupełnieniu istotnych narodowych wysiłków oraz istniejących, sprawdzonych form współpracy wielonarodowej, jak w dziedzinie strategicznego transportu powietrznego oraz powietrznego ostrzegania i kontroli, musimy znaleźć nowe sposoby jeszcze ściślejszej współpracy, by uzyskać i utrzymać kluczowe zdolności, uszeregowane priorytetowo według tego, czego najbardziej potrzebujemy, oraz konsultować zmiany w naszych planach obronnych. Powinniśmy także pogłębić związki między sojusznikami oraz między nimi a naszymi partnerami w oparciu o wzajemne korzyści. Utrzymanie silnego przemysłu obronnego w Europie oraz najpełniejsze możliwe wykorzystanie potencjału transatlantyckiej współpracy w dziedzinie przemysłu obronnego pozostaje zasadniczym warunkiem dostarczenia zdolności potrzebnych na rok 2020 i dalej.

7. Smart Defence jest w centrum tego nowego podejścia. Rozwijanie i rozmieszczanie zdolności obronnych leży całkowicie w kompetencjach poszczególnych państw. Jednak w miarę jak technika staje się coraz kosztowniejsza, a budżety obronne są pod presją, wielu sojuszników może uzyskać te zdolności tylko, jeśli wspólnie pracują nad ich rozwijaniem i nabywaniem. Dlatego z uznaniem witamy określone projekty wielonarodowe, w tym te, które służą lepszej ochronie naszych sił, lepszemu nadzorowi i lepszemu szkoleniu. Projekty te przyniosą zwiększoną skuteczność operacyjną, oszczędności wynikające ze skali i ściślejsze powiązania między naszymi siłami. Zapewnią także doświadczenia, służące dalszym takim projektom Smart Defence w przyszłości.

8. Jednak Smart Defence to coś więcej. Przedstawia sobą zmieniony punkt widzenia, okazję dla odnowienia kultury współpracy, w której wielonarodowe współdziałanie zyskuje nowe znaczenie jako skuteczna i wydajna opcja rozwijania zdolności o krytycznym znaczeniu.

9. Rozwijanie większych europejskich zdolności wojskowych wzmocni więź transatlantycką, ulepszony bezpieczeństwo wszystkich sojuszników i wesprze równe dzielenie się obciążeniami, korzyściami i odpowiedzialnością przez członków Sojuszu. W tym kontekście NATO będzie współpracować, jak to uzgodniono, z Unią Europejską, by zapewnić, że nasza Smart Defence i unijna Pooling and Sharing Initiative będą komplementarne i nawzajem wzmacniające się; witamy z uznaniem wysiłki UE, w szczególności w dziedzinie tankowania powietrznego,

wsparcia medycznego, nadzoru morskiego i szkolenia. Witamy także z uznaniem narodowe wysiłki, jakie w tych i innych dziedzinach podejmują europejscy sojusznicy i partnerzy. Sukces naszych wysiłków będzie nadal zależał od wzajemnej przejrzystości i otwartości między obu organizacjami.

10. Podejmujemy również kroki na rzecz wzmocnienia powiązań między naszymi siłami, jak też z państwami partnerskimi. Nasza operacja nad Libią jeszcze raz ukazała znaczenie takich powiązań: od chwili podjęcia decyzji o rozpoczęciu misji NATO piloci Sojuszu latali skrzydło w skrzydło ze sobą oraz z pilotami z europejskich i arabskich państw partnerskich spoza NATO. Miało to zasadnicze znaczenie dla wojskowego i politycznego sukcesu misji.

11. Będziemy budować, opierając się na tym sukcesie, poprzez Inicjatywę Sił Połączonych. Rozszerzymy szkolenie i trening naszego personelu, uzupełniając w ten sposób istotne narodowe wysiłki. Ulepszemy nasze ćwiczenia. Jeszcze bardziej powiążemy nasze sieci. Ulepszemy także współpracę naszych sił do operacji specjalnych, w tym poprzez Dowództwo Sił do Operacji Specjalnych NATO. Wzmocnimy wykorzystanie Sił Odpowiedzi NATO tak, by mogły one odgrywać większą rolę we wzmacnianiu zdolności sił Sojuszu do wspólnego działania oraz zapewnić wkład w nasz potencjał odstraszania i obrony. W miarę możliwości rozbudujemy także nasze więzi z partnerami tak, by w razie gdybyśmy zażyczyli sobie współpracy, była ona możliwa.

12. Podczas gdy od naszego ostatniego szczytu osiągnięto wiele na rzecz wzmocnienia Sojuszu oraz uznania przez wielu sojuszników, że jest to coraz bardziej uzależnione od wielonarodowej współpracy i potencjału, to wiele pozostaje od zrobienia. W tym celu przyjęliśmy Pakiet Obronny, który pomoże nam rozwijać i dostarczać zdolności, jakich wymagają nasze misje i operacje. Będziemy nadal reformować nasze struktury i procedury w kierunku zwiększonej efektywności, w tym wynikającej z lepszego wykorzystania naszych budżetów.

13. Największą siłą NATO jest jego jedność. Do roku 2020 i dalej, stymulowani wymogiem wykorzystywania zasobów obronnych w najbardziej skuteczny sposób, będziemy pogłębiać tę jedność dla utrzymania i zwiększenia siły wojskowej NATO.

Źródło: PAP